

ÎNCHEIERE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători:

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Camera de Licențiere împotriva deciziei din 29 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea depusă de Camera de Licențiere împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Safari-Impex” cu privire la retragerea licenței și obligarea depunerii formularului licenței retrase la Camera de Licențiere,

c o n s t a t ă :

La data de 18 septembrie 2015, Camera de Licențiere s-a adresat cu cerere în instanța de judecată, prin care a solicitat retragerea licenței seria A MMII nr.049079 din 19 iunie 2015 pentru genul de activitate “extragerea substanțelor minerale utile” și obligarea SRL „Safari-Impex” să depună formularul licenței retrase la Camera de Licențiere.

În motivarea cererii, Camera de Licențiere a invocat că la data de 09 iunie 2015 SRL „Safari-Impex” a depus declarația privind eliberarea licenței pentru genul de activitate “extragerea substanțelor minerale utile”, la care a anexat actele privind confirmarea întrunirii condițiilor de licențiere.

La data de 10 iunie 2015, Camera de Licențiere, în temeiul cererii depuse conform art.7 alin.(2) lit.a) și art. 11 alin.(1) al Legii privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător nr 451 din 30 iulie 2001, a emis Decizia nr.1798/RE din 09 iunie 2015 privind eliberarea licenței SRL „Safari-Impex” seria A MMII nr.049079 din 19 iunie 2015 pentru genul de activitate “extragerea substanțelor minerale utile”.

Indică că, prin pct. 2 al Deciziei nr. 1798/RE din 10 iunie 2015 privind eliberarea licenței, conform art.11 alin.(6) al Legii cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, nr.235 din 20 iulie 2006, a notificat titularul de licență despre necesitatea conformării activității întreprinderii art.29 și art. 36 Cod funciar, art. 4 alin.(3) lit.a) și art. 5 alin.(1) al Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998 și a avertizat despre posibila retragere a licenței în cazul neînlăturării neajunsurilor menționate și neprezentării informației privind lichidarea acestora până la data de 10 septembrie 2015.

Remarcă că, SRL „Safari-Impex, la obținerea licenței, a fost notificată despre necesitatea conformării activității licențiate legislației funciare, în scopul neadmiterii

exploatării contrar destinației terenurilor. Însă, SRL „Safari-Impex” nu s-a conformat indicațiilor din pct.2 din Decizia nr. 1798/RE din 10 iunie 2015, ceea ce a dus la adoptarea deciziei de retragere a licenței, rezultând din prevederile art. art. 11 alin.(7), 17 alin.(3) al Legii cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător nr.235 din 20 iulie 2006, art.7 alin.(2) lit. a), art.21 alin.(3), (6) al Legii privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător nr. 451 din 30 iulie 2001.

Relevă că, prin declarația din 15 decembrie 2014 privind eliberarea licenței, SRL „Safari-Impex” a confirmat pe propria răspundere respectarea condițiilor de licențiere la desfășurarea genului de activitate pentru care se solicită licența și pentru veridicitatea documentelor prezentate, conform prevederilor art.10 alin.(1) lit.c) al Legii nr.451 din 30 iulie 2001.

Prin hotărîrea din 12 octombrie 2015 a judecătorei Ciocana, mun.Chișinău s-a respins cererea depusă de Camera de Licențiere împotriva SRL „Safari-Impex” cu privire la retragerea SRL „Safari-Impex” a licenței seria A MMII nr.049079 din 19 iunie 2015 eliberată pentru genul de activitate „extragerea substanțelor minerale utile” și obligarea depunerii formularului licenței retrase la Camera de Licențiere.

Prin decizia din 29 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Camera de Licențiere și s-a menținut hotărîrea din 12 octombrie 2015 a judecătorei Ciocana, mun.Chișinău.

La data de 29 aprilie 2016, conform sigiliului oficiului poștal (f.d. 91), Camera de Licențiere a declarat recurs împotriva deciziei din 29 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care impunea imperiozitatea aplicării acesteia și a interpretat greșit normele de drept material ce reglementează raportul litigios.

Menționează că, instanțele ierarhic inferioare concluzionează că titularul de licență a depus toate actele necesare pentru obținerea licenței și prin urmare au fost respectate condițiile de licențiere. Însă, în opinia recurentului, instanța de judecată, interpretând eronat legea, nu a reținut faptul că solicitantul de licență la declarația privind eliberarea licenței atașează un set de acte și își asumă responsabilitatea să respecte pe parcursul activității condițiile de licențiere.

În conformitate cu art.434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 29 martie 2016, iar Camera de Licențiere a declarat recurs la data de 29 aprilie 2016, conform sigiliului oficiului poștal (f.d. 91), ceea ce denotă că recursul este în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Camera de Licențiere, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la

alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Camera de Licențiere, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Camera de Licențiere, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Camera de Licențiere împotriva deciziei din 29 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală